

ПРОПОВІДЬ БЛАЖЕННІШОГО МИРОСЛАВА І. НА СЛУЖБІ БОЖІЙ З НАГОДИ СИНОДУ ВЛАДИК

Високопреосвященні! Преосвященні Владики!
Всечесні Отці,
Преподобні Сестри,
Дорогі Браття і Сестри у Христі!

Стоїмо ми на грані переломового моменту в історії Української Греко-Католицької Церкви, бо цими днями вперше розпочинає свою працю Священний Синод Ієрархів нашої Церкви. Тому ми засилаємо до Господа сьогодні молитви, щоб Бог дарував нам свою Мудрість, щоб Дух Святий вселився в наших серцях, щоб ми, грішні і слабкі люди, дозволили Спасителеві проводити наші наради.

Цей Синод такий для нас переломовий з кількох причин:

— це перший Синод воскреслої Церкви у незалежній Українській Державі;

— це перший Синод, який діятиме за законами церковного права, що увійшов у дію щойно минулої осені для всіх східних Церков, які з'єднані з Апостольською Столицею;

— він повинен дати нам можливість тісніше об'єднати нашу Церкву, яка поза Україною має ще велику діаспору.

Різні люди покладають великі надії на працю цього Синоду. Дехто вважає, що на сесіях цього першого Синоду повинні вирішитися всі спірні питання і дійти до повного упорядкування нашого церковного життя. До цього ми будемо стремити, але з повним розумінням людської немочі та неабиякої складності церковної обстановки, спричиненої минулими лихоліттями. І вас, дорогі у Христі, просимо це розуміти.

Тому, що це перший звичайний Синод у нових обставинах, треба буде взятися до справ, які ж можна назвати основними чи „конституційними“. Синод Єпископів — це найвища законодавча влада в помисній Церкві. Та заки можна взятися до самого законодавства, треба вирішити такі переважливі питання, як територія, над якою Глава нашої Церкви зі своїм Синодом мають безпосередню юрисдикцію. Цей Синод мусить визначити межі матірньої території нашої Церкви — щоб було чітко зрозумілим, де є ця матірня територія, а де є діаспора. Ми повинні створити там, де треба, нові єпархії і єкзархати. У зв'язку з цим треба нам знову рішуче поставитися до питання визнання нашої Церкви як Патріархату, чого ми всі довго очікували й так дуже нетерпеливо бажаємо. Знаю, що це лежить на серці наших вірних. Треба нам, окрім основних, „конституційних“, питань, коли відносяться до того, як Синод творитиме законодавство Церкви, також узятися до створення передбачених законодавчих органів — Постійного Синоду, Патріаршої Курії та різних комісій, які займатимуться різними важливими справами чи з літургійного життя, чи з екуменічних, чи з правних питань, чи з інших ділянок.

Оце кілька думок, щоб ви розуміли, до чого нам треба братися у цьому Синоді Владик. Прийде колись день, а це передбачене нашим церковним правом, коли скличемо Собор нашої Церкви. Такий Собор буде включати також представників духовенства, чернецтва і мирян поруч з Владиками.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II ВІТАЄ СИНОД ЕПІСКОПІВ УГКЦЕРКВИ

Кардинал Мирослав Іван Любачівський
Верховний Архископ Львівський
Собор Святого Юра
Площа Богдана Хмельницького 5
290000 Львів

Вітаю радісно Вас і Ваших Владик, а молитвою і серцем супроводжую Синод Вашої Церкви візантійсько українського обряду. По довгих роках проби і терпіння так у рідному краю як на чужині Ваші спільноти можуть нині спокійно висловити їхню віру і засвідчити наявно їх непохитну вірність Святому Престолові. Привітаю на Вас і членів Синоду дарів Святого Духа, щоб усі сповнилися розважністю, мудрістю, і силою для спільних постанов, мали „cor unum et anima una — одне серце і одну душу“, пастирську второпність у новому положенні на Україні і поза її межами. Мені милим є, що новий Апостольський Нунцій скоро прибуде до Вас і останеться з Вами, щоб показати любящу дбайливість, з якою супроводжую Вашу пастирську діяльність. З моїм Апостольським Благословенням.

Іван Павло II

3 Ватикану, 15 травня 1992 р.

33-ий Злет Юнацтва СУМ відбудеться в Елленвіллі

Нью Йорк. — Злет Юнацтва Спілки Української Молоді Відділів східного побережжя ЗСА відбудеться на Оселі СУМ в Елленвіллі, Н. Й., в суботу і неділю, 23-24-го травня.

Команда цьогогорічного злету створена із суміщів Осередку СУМ ін. ген.-хор. Мирона Тарнавського в Пассейку, Н.Дж. Участь у злеті візьмуть відділи з таких місцевостей: Асторія, Балтимор, Бінгемптон, Бостон, Вашингтон, Виппані, Віллімантік, Гартфорд, Джерзі Сіті, Ірвінгтон, Йон

керс, Нью Гейвен, Нью Йорк, Пассейк, Трентон, Філадельфія і Ютика.

Злет проходить під кличем „Знов лунає слава України!“ та відзначає такі річниці: 50-річчя створення УПА, 100-річчя народження Патріарха Йосифа, 150-річчя народження Миколи Лисенка й 250-річчя смерті Пилипа Орлика.

Учасники змагатимуться у конкурсах слова, знання, мистецтва, ролів і спорту. Відкриття злету відбудеться в суботу, 23-го травня, о год. 9-ій вранці.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС ЗАПОЧАТКУВАВ СВОЇ РІЧНІ НАРАДИ

Кергонксон, Союзівка. — У понеділок, 18-го травня розпочалися річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу, традиційним поклоном Тарасові Шевченкові біля його пам'ятника. До зібраних там членів Головного Уряду промовила коротко головний передсідник Уляна Дячук, а членки Головного Уряду зложили біля пам'ятника Великого Кобзаря китицю квітів.

Після вислухання українського і американського гімнів до присутніх промовив почесний член д-р Ярослав Падох, а вірш Ліни Костенко відчитала головна радна Анна Дидик-Петренко та сказала при тому коротке слово про Великого Кобзаря. Головний радний УНС Олександр Худолій відчитав „Заповіт“ англійською мовою. На закінчення цієї святочної частини усі присутні відповіли „Заповіт“.

Точно о год. 10-ій ранку головний передсідник УНС У. Дячук відкрила у великій залі „Веселки“ річні наради однохвилинною мовчанкою в пам'ять тих членів Головного Уряду, що відійшли у засвіти в останньому році, попросила головного контролера Василя Дідюка відмовити молитву, а усі присутні відповіли спільно „Христос Воскрес“.

Участь у нарадах беруть усі члени Головного Уряду, за винятком перешкодженого головного контролера інж. Анатолія Дорошенка.

Із почесних членів УНС є присутні на нарадах: д-р Я. У. Падох, Марія Душник, адв. Анна Чопек, проф. Богдан Гнатюк і Анна Гарас. Почесні члени УНС Геневефа Жереб'як і Марія Чучман привітали наради письмовими привітаннями, як також наспів привіт від почесного члена о. прот. Степана Біляка.

М. Горинь доповідатиме про закріплення державности України

Ньюарк, Н.Дж. — УКРАЇНА, УККА, ККДУ та місцеві громадські організації повідомляють про громадські віча і доповіді Михайла Гориня, співголови Народного Руху України, голови Республіканської Партії України, народного депутата України, на тему „Закріплення державности України“. Додаток і датки призначені на проведення просвітньої діяльності в Криму.

Перша доповідь М. Гориня відбудеться в п'ятницю, 22-го травня, о год. 7:30 вечора в залі української школи св. Івана Хрестителя, Сенфорд авеню в Ньюарку, Н.Дж. Доповідь влаштовують Приятелі Руху Північного Нью Джерзі. Наступні доповіді відбудуться у

Футбольна репрезентація України відвідає Америку

Ньюарк, УСЦАК (О. Твардовський). — Вже в наступному місяці, а саме в суботу, 27-го червня ц.р., в 5-ій годині перед вечером на стадіоні університету Ратгера в Нью Брансвік, Нью Джерзі, відбудеться історична зустріч між футбольними репрезентаціями України і ЗСА. Нарешті, здійснилася довгождана мрія українців і особливо любителів цього спорту, які на протязі півстоліття, отчаянно трудилися, щоб гідно репрезентувати українське ім'я в цій діяльності, яку в цьому ж часі в Україні відвічний ворог України, тобто російський ім'я.

Ще в минулому році російський шовініст Колосков, кол. голова футбольної Федерації СССР, ставив неймовірні перешкоди (він теж займає посаду, високу позицію ФІФА) футбольній Федерації України в її намаганнях бути визнаною ФІФА. Однак невблаганна доля і безповоротне колесо історії, остаточно розторопили футбольну Федерацію імперії і разом з тим, головство Колоскова. В наступному місяці відбудеться черговий конгрес ФІФА на який — є запрошені представники футбольної Федерації України, де вже з певністю Україна стане повноправним і самостійним членом. Отже в суботу, 27-го червня ц.р. українці в ЗСА (є сподівання, що прибудуть теж з Канади), святкуватимуть на цій історичній зустрічі збірних ЗСА і України, повну незалежність теж українського футболу. Крім цієї зустрічі, збірна України

Члени Головного Уряду УНС коло пам'ятника Т. Шевченкові.

„Христос Воскрес“.

В дальшому порядку наради короткі доповідні до друкованих звітів зложили головний секретар Володимир Сохан і головний касир Олександр Благітка. Після того оформлено поодинокі комісії, які будуть переводити наради в наступних днях. До комісії увійшли усі присутні в такому порядку: Комісія організаційна: У. Дячук, В. Дідюк, Степан Гавриш, Гелен Олек-Скатт, Еасиль Лучків, М. Душник, Василь Ліщинський, Володимир Корчинський, Анна

Ремік, Анна Гарас. Комісія молоді: О. Худолій, Павло Дорожинський, А. Дидик-Петренко, Рома Галзевич, В. Корчинський. Комісія жіночих справ: Глорія Пашен, Текля Мороз, Г. Олек-Скатт, М. Душник, д-р А. Чопек, А. Ремік, А. Дидик-Петренко.

Комісія культурних справ: Іван Геврик, О. Худолій, В. Ліщинський, д-р Я. Падох, д-р Б. Гнатюк, Зенон Снілик.

Комісія преси і публічних

Ремік, Анна Гарас.

Комісія молоді: О. Худолій, Павло Дорожинський, А. Дидик-Петренко, Рома Галзевич, В. Корчинський.

Комісія жіночих справ: Глорія Пашен, Текля Мороз, Г. Олек-Скатт, М. Душник, д-р А. Чопек, А. Ремік, А. Дидик-Петренко.

Комісія культурних справ: Іван Геврик, О. Худолій, В. Ліщинський, д-р Я. Падох, д-р Б. Гнатюк, Зенон Снілик.

Комісія преси і публічних

(Закінчення на стор. 3)

СВІДЧИТЬ КОЛИШНІЙ РЕЗИДЕНТ КГБ В ГРЕЦІЇ

Атени. — Тут у понеділок, 18-го травня, виступив на пресовій конференції колишній резидент в Греції Віктор Гундарев, який у 1986 році втік до З'єднаних Штатів. Зокрема він розповів, чому в розвідувальній діяльності проти Заходу Советський Союз надавав особливого значення Греції. „Ми розглядали Грецію як найслабшу ланку НАТО, — підкреслив Гундарев, — ми відчували, що нам вдалося перетворити Грецію в найбільш антизахідну країну Алятичної співдружності“.

В цьому зізнанні нічого нового. Захід відразу був готовий до того, що соціалістичний уряд Андреаса Папандреу, який прийшов до влади в Греції на початку 80-их років, займе антиамериканське становище. Сталося те, що очікувалося: КГБ встановив контакти з поважними урядовими-соціалістами і через них Кремль проводив політику проти ЗСА і НАТО.

З допомогою своїх агентів КГБ і грецьке розвідувальне управління розповсюджували дезінформацію, спрямовану на очорнення ЗСА, а також окремих анти-

советських журналістів і політичних діячів. Советська розвідка вела активну пропагандивну кампанію проти американської воєнної присутності в Греції.

Гундарев повідомив деякі подробиці, що стосуються завербування советською розвідкою старшин Військово-Морських Сил ЗСА Джана Ботвелла, який мешкав в Афинах. Після того, як Гундарев втік на Захід, Ботвелла арештували і звинуватили в передаванні Советському Союзові воєнних таємниць НАТО. Суд відбувався у Великобританії. Ботвелла виправдали, оскільки він переконав суддів, що обдурював КГБ, пропонуючи йому матеріяли, що не мали ніякої вартості.

Не було особливо новинного повідомлення Гундарева, що КГБ сприяв шлюбові дочки грецького мільярда Арістотеля Онасіса Крістіні і советського громадянина Сергєя Каузова.

Присутні на пресовій конференції журналісти припускають, однак, що потрапивши на Захід, Гундарев розповів Центральному розвідуальному управлінню ЗСА набагато більше.

У СВІТІ

РОСІЙСЬКИЙ РУХ ДЕМОКРАТИЧНИХ реформ, рух „Демократична Росія“ й ряд інших організацій звернулися до президента Бориса Єльцина із закликом внести поправки до законодавства, які дозволили б йому за власною ініціативою призначити референдум у Російській федерації. Тепер президент на відміну від з'їзду народних депутатів і Верховної Ради, таким правом не користується, а це, на думку авторів звернення, веде „до відсутності цивілізованого механізму вирішення суперечок між законодавчою і виконавчою владою“.

У ВІВТОРОК, 19-ГО ТРАВНЯ, розпочалася візита до ЗСА президент Казахстану Нурсултана Назарбаєва. Напередодні від'їзду до Вашингтону в інтерв'ю московської газети „Ізвестія“ він заявив: „У зв'язку з розпадом СССР ЗСА встановлюють двосторонні стосунки з новими незалежними державами. Я щиро вірю в чистоту помислів політики З'єднаних Штатів“. Говорячи про плани Казахстану стати безядерною республікою, Назарбаєв підкреслив, що „на цей рахунок наші наміри не тільки збігаються з інтересами Білого Дому, але є також тверді домовленості з іншими державами СНД“.

УКРАЇНЦІ КРАЇН КОЛИШНЬОГО СССР АКТИВІЗУЮТЬСЯ

Владивосток (УНІАР). — Минулого четверга, 14-го травня тут розпочався Конгрес українців Далекого Сходу, на якому будуть обговорені питання налагодження тісніших зв'язків з Україною, створення українських шкіл, газет і виданств.

А в п'ятницю, 15-го травня в Москві створено Об'єднання українців Росії. Його мета — об'єднати зусилля українських організацій Росії, координувати їх діяльність в справі відродження, вивчення і розголосу української культури, а також налагодження тісних зв'язків українців, які мешкають на території Російської Федерації, із своєю етнічною батьківщиною. У Росії сьогодні діє 42 регіональних і місцевих українських земляцтв і товариств. Головна квартира нового об'єднання знаходиться в Москві.

Тим часом у Рашкові, Молдова у суботу, 16-го травня відбулося Народне віче українців Придністров'я, на яке прибуло понад чотири тисячі делегатів з усіх районів. Українці Придністров'я розглянули громадсько-політичну ситуацію, обговорили проблеми національного відродження і розширення економічних та культурних зв'язків з

Україною. Віче вшанувало пам'ять загиблих під час придністровського конфлікту, серед яких 60 українців. Постановлено налагодити тісні зв'язки з державними органами та громадськими організаціями України. У зверненні до народу, Президента, Верховної Ради, Уряду, партій, рухів і громадських організацій України зазначається, що українці Придністров'я потребують допомоги у справі відродження рідної мови, освіти, культури. Перше всеукраїнське віче Придністров'я ухвалило звернення до парламенту і Президента Молдови з вимогою покласти край братовбивчій війні. У зверненні до ООН, Народи з безпеки і співробітництва у Європі та міжнародного суду в Гаазі, міститься прохання прислати своїх представників для вивчення місця проблем Придністров'я. Віче закликала українців усього світу надати політичну, економічну та гуманітарну допомогу українцям Придністров'я. Учасники віча звернулися до засобів масової інформації з проханням „правдиво, об'єктивно показувати, як історію, так і сьогодення життя українців краю, політичних і соціально-економічних процесів, що відбуваються в ньому“.

Представники Президента починають урядування

Луганськ (УНІАР). Представник Президента в області Едуард Хананов разом зі своїми заступниками зустрівся з працівниками обласної телевізійної компанії. Під час зустрічі представник Президента відверто заявив, що коли хто-небудь з його заступників чи працівників державної адміністрації не буде справлятися зі своїми обов'язками, то його звільнять з посади. Коли йдеться про партії та рухи то Е. Хананов сказав, що запрошує всі політичні сили, опозиційні і навіть екстремістські до співробітництва, бо час митингів минув. Так само з керівниками політичних партій, рухів і громадських організацій зустрівся представник Президента України Валентин Симоненко. Він зокрема розповів про формування державної адміністрації в області, яка вже в скорому часі почне діяти згідно зі законами України. Також відбулася зустріч-нарада представників Президента Сумщини,

Анатолія Сніфанова, Чернігівщини, Валентина Мельничука, голови адміністрації у Брянській області, Володимира Барабанова та представника президента Росії у Курській області Олександра Кукенінова, які підписали спільну угоду про економічні зв'язки регіону. Угода передбачає створення безперешкодних умов для обміну продукцією, відновлення розірваних зв'язків між підприємствами регіону, у постачанні сировини і матеріялів та обмін діловою інформацією.

ОПОЗИЦІЮ ЗАРЕЄСТРОВАНО

Київ (УНІАР). — У вівторок, 12-го травня, у міністерстві юстиції України голові Виконавчої Ради Української Національної Асамблеї Вікторіві Мельникові урочисто було вручено посвідку про реєстрацію асамблеї під порядковим числом 235.

В АМЕРИЦІ

ЗАВЕРШИЛАСЯ ДВОТИЖНЕВА поїздка колишнього президента і колишнього генерального секретаря КПСС Михайла Горбачова по З'єднаних Штатах. Він приїжджав в Америку по гроші, дістав їх і може вважати свою візиту успішною. У п'ятницю, 15-го травня, коли родина Кеннеді влаштувала на честь гостя прийняття у Бостоні, сенатор Едвард Кеннеді назвав Горбачова „батьком сучасної російської революції“. „Батькові“ платили по 100,000 дол. і більше за виступ. Якщо в ЗСА Горбачова зустрічали з розкритими обіймами, то в Росії про нього іншої думки. „Може ліпше було б, якби він залишився там, — сказала московський кореспондентці АП Деборі Сьюард москвичка, яка стояла в черзі за м'ясом. — Через нього наше життя погіршилося“. Д. Сьюард приходить до висновку, що М. Горбачов за кордоном був завжди більш популярний, ніж вдома. Горбачов став щинною знахідкою в руках ліберальних демократів, які займають панівне становище у Конгресі та багатьох засобах масової інформації.

У СУБОТУ, 16-ГО ТРАВНЯ, газета „Нью Йорк Таймс“ повідомила про закриття 11-ох універсальних крамниць компанії „Александр“. Керівники компанії оголосили про банкрутство і, як заведено в таких випадках, звернулися в суд для тимчасового захисту від кредиторів. За кілька днів крамниці „Александр“ ненадовго відкриваються для остаточної випродажі решти товарів. Коментуючи повідомлення про банкрутство однієї з найстаріших в Нью Йорку крамниць, посадинок Дікінс зауважив, що це сильний удар по представниках національних меншин, бо саме вони становили основну масу співробітників „Александри“.

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
 Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
 Для членів УНСоду \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
 Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ельцин таврує Горбачова

Коли придивлятися нинішній ситуації в Європі та Америці, то трудно збагнути: хто має більше клопотів — американський президент Джордж Буш, український — Леонід Кравчук, польський — Лех Валенса чи російський — Борис Ельцин. Відносини, серед яких кожний з них опинився насправді страшні й незavidні. Джордж Буш змагається у цьому виборчому році за перевибір, — його програ на листопадових виборах була би кінцем його життєвої кар'єри. Але в американській країні з мільйонами її постійних внутрішніх і закордонних проблем — нема тепер поважної кризи, тим паче, що економіка підправляється, а боротьба за Білий Дім — при всій демагогії — ведеться таки у межах демократичних метод. Труднощі Леоніда Кравчука у тому, що 74-літнє панування комуністичної Москви довело Україну над берег економічної руїни, до зацпення епідемії хабарництва і злочинства та звихнення психіки. Але в Україні нема боротьби за владу, хоч є кидання Кравчукові під ноги колоди від різного калібру амбіціонерів та „соціалістів”, якими є даліш звеличники Маркса-Леніна. Лех Валенса і Борис Ельцин мають цей сам найбільший клопіт: пародоксальна ситуація, що в демократичній державі найбільший голос у парламенті мають комуністи. І Лех Валенса і Борис Ельцин стали президентом з волі народу, як переможці у демократичних загальних і тайних виборах. Перевагу має Ельцин, бо перейшов тверду школу у Компартії і виграє у суперництві з Михайлом Горбачовим, а Лех Валенса, твердий і зручний тактик у боротьбі проти комунізму, не мав підготовки до керування державою.

Найбільші труднощі має Ельцин, бо його противники не цураються ніяких метод. Тепер вони воюють закидом, що Ельцин занадто заглядає до чарки. На своїй пресовій конференції у Ташкенті в Узбекистані в минулому тижні, він таврував отаким своїх критиків, які користуються проти нього аргументом пияцтва, підтверджуючи цим закидом повагу президентури. Його виступ не переконав ворожих йому комуністів, бо ось колишній голова Комуністичної партії у Москві Володимир Ісаков голосно заявив на засіданні „парламенту”, спадщині ще Горбачового правління, — що Ельцин промовляв на телевізії — п'яний. Це не політичний аргумент, але може дійсно підрізати повагу Ельцина, як президента Росії, якщо він не приборкає напругу.

Ельцин закинув теж публічно Михайлові Горбачову, що той зламав „слово честі”. Коли розлетівся Советський Союз, Горбачов зрікся президентури у користь Ельцина — він, Горбачов, дав Ельцинові „слово честі”, що не посягає більше по владу. А втім, під час своєї подорожі по Америці заявив, що „не виключає, що вернеться до політики”. Наші українські симпатії по стороні Ельцина: „Горбачов закликав 30-го листопада минулого року український народ не йти до голосування у референдумі, бо референдум „незаконний і протиконституційний”, а Ельцин gratулював Кравчукові вибору на президента і gratулював на його руки за переможний вислід України у референдумі.

На згаданий пресовій конференції у Ташкенті Ельцин виступив теж проти тих, які сіють сплітки про можливість повороту Советського Союзу. „Хто це робитиме — Росія, Україна?” — запитував Ельцин і казав правду. Ельцин прибув на один день до Ташкенту на з'їзд президентів 11-ох членських країн Співдружності Незалежних Народів. Присутніми були тільки шість голів Республік. Вони прийняли контроверсійну постанову про окремі армії в Росії й Україні з якимсь взаємним зв'язком на зразок НАТО (порівняння невдачне, бо НАТО — це політично-оборонний пакт), та про сплату боргів Советського Союзу.

Співдружність постала при розвалі імперії, як перехідна стадія, але той твір довго не втримається. Леонід Кравчук найкраще знає, як довго треба залишатися в ньому. Дехто з наших земляків уважає, що СНД послаблює самостійність України. Але вина не за СНД, що на вулицях Києва все ще лунає не українська, а російська мова і що масове хабарництво та злочинство відстрашує туристів. Треба бути справедливим.

І в цій аналізі, що доступна не тільки авторів цих рядків, треба шукати причини цього, що незважаючи на надсподіваний референдум в Україні і недвозначні заяви українського Президента про змаг українського народу до повної політичної незалежності й економічної самостійності, Захід, включно з Америкою, хоче уперто бачити Співдружність Незалежних Держав не як необхідний етап для „цивілізованого способу ліквідації Советського Союзу”, а як перший крок до якихось ще неокреслених форм нової федерації — нехай і „незалежних держав-стейтів”, але обов'язково із спільною валютою, спільною поштою, спільним емісійним банком, спільною зовнішньою політикою на спільному для всіх економічному просторі, із спільними для всіх усіми видами національної оборони та із спільним зобов'язанням сплати боргів Советського Союзу банкам „великої сімки”.

Нехай вас не присипляють симпатичними українцями заявами, запрошенням на державні візити міністра оборони, К. П. Морозова, гарманітні салюти в американській пресі, ні на телебаченні. Натомість візита російського віцепрем'єра, Гайдара, була розприсана із'люстрована на т. зв. публічній телевізії, і це дозволено йому тероризувати цих в Конгресі, що ще не рішені пристати на більшову допомогу Росії: „Оче-

Національне відродження, без якого неможливе існування незалежної України, нерозривно пов'язано з мовою. Найчутливіша ланка цього зв'язку — інтелігенція: письменники, діячі культури, педагоги, вчителі.

Продовж останніх 60 років, українська мова зазнала низки дискримінаційних обмежень і перекручень, які проявилися зокрема в русифікації правопису й суржиківанні лексик. Кастрацію української мови було возведено до рівня державної політики Український правопис, розроблений Всукраїнською Академією Наук 1928—29 років на підставі живого мовлення і творчості клясиків, було брутальним декретуванням скасовано в обстановці терору проти української інтелігенції. Запроваджені натомість новий правопис можна назвати правописом Кагановича-Постішева, бо мовознавчі ідеї цих лінгвістів якраз і лягли в основу післяпогромного правопису. Цей правопис мав на меті максимально наблизити українську мову до мови російської, довести розбіжності між ними до мініму, і таким чином виправдати окупацію: одна нація, одна держава.

Петро Балеї

УКРАЇНЦІ ПЕРЕД ЩЕ ОДИМ ІСПИТОМ ПОЛІТИЧНОЇ ЗРІЛОСТІ

II

видно, — відповідав мін. Гайдар журналістам, — інвестиція 24-ох більйонів є ризиком, але є більшим ризиком не дати їх” — натякаючи на небезпеку від російського „Гітлера” для Заходу... І ось слідом за українським міністром оборони приїхав український Президент, Леонід Кравчук, на запрошення президента Буша. А тим часом західною трасою, через Каліфорнію, на запрошення особистого приятеля, експрезидента Роналда Регена, прилетіло подружжя Горбачових в суботу 2-го травня, з наміром відбутися 13-ти денну туру по вагомим осередках, в яких гальванізуються політичні напруги американських урядових кіл.

І що ж думає, дорогі земляки, кому було приділено більшої уваги, більшого розуміння й більшої допомоги? .. Тож, приймаючи, з відячності дружні заяви, обіцянки й симпатії до миролюбного українського народу, ми повинні пригадати собі такий поучаючий приклад із-перед двохсот літ: вже після першого поділу Польщі, стосунки з Пруською державою мусили бути настільки приязні, що польські патріоти, які заходилися оздоровляти загнаною державу, „передбачили зак-

Святослав Караванський

НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ— НЕЗАЛЕЖНИЙ ПРАВОПИС!

(Відкритий лист до інтелігенції України)

Кілька років тому АН УРСР створила комісію для перегляду правопису Кагановича-Постішева. Це породило у громадськості надію, що новий правопис виправить десятилітніми прищепленими українській мові невластиві її риси.

На жаль, ці надії виявилися марними.

Інститут мовознавства у своїй праці над новим правописом у цілому не відійшов від окупаційного правопису і лише під тиском громадськості відродив літеру Г, зате зробив ряд нічим не виправданих змін, які лише збільшили розбіжність між новим правописом і правописом 1929 року.

Так, укладачі нового реформованого правопису (на далі — правопис Русанівського), розвиваючи традиції Кагановича-Постішева, цілком скопіювали українську абетку з російської, ліквідувавши розбіжність між двома абетками, яку не

лючили союз з пруським королем, Фредериком II Вільгельмом, проти російського насилля (березень 1791 р.)... Коли ж після проголошення конституції Третього травня, російські війська рушили на Варшаву, „прусський король, нехтуючи формальними зобов'язаннями, відмовився обороняти „таку небезпечну конституцію” перед росіянами”. Виходить, що стосунки пруського короля з російською царцею були більше приятельські й інтереси ближчі серцю, ніж з польськими реформаторами.

У чому ж причина такого холодного, а то й негативного, ставлення Заходу до суверенної держави українського народу? ... Котрий із потуг західного світу могла б загрожувати ця держава країни, в якій політичний переворот і вихід із советської тюрми народів відбувся так організовано, тихо — без внутрішніх фронтів серед осілих національностей, і так одностайно? ... Вже само питання звучить абсурдно. А проте, є три головні причини нехиті до нас цього західного світу.

Першою з них — це наше довговічне бездержавне існування. Ми на протязі майже семи віків не спромоглися на тривале усамостій-

нення, на перетворення народу в націю в західному розумінні. Всі наші спроби усамостійнення й державницького визрівання — починаючи від Хмельниччини — були такі короткотривалі й ефемерні, що й не зареєструвалися повноцінною нацією в свідомості західно-політичної думки. „Проголошення самостійності інтелігентською пільковою політикою амбітників ніколи не знаходили одностайної та тривалої підтримки в масах; їх завжди вдавалося задовольнити обіцянками конкуруючих сусідів на легше ярмо”. Так завжди дивилися на наш етнос державні мужі та їх вчені порадики на Заході. З такою ж міркою вони й підходять до мережі суспільно-політичних стосунків в сьогодиншій Україні. Є одностайна думка західних спеціалістів від політичної консолідації Співдружності Незалежних Держав, що коли новий карбованець стане вимінною валютою на світових ринках і випередить стабілізацію гривні, „це завдасть потрясаючого удару по українській незалежності” і (...) спричинені тим „економічні труднощі, напевно посилиять сепаратизм Криму, Одеси і, можливо, Східної України, де самостійницькі настрої слабші, ніж у інших частинах України”.

(Дивись англomовний Український Тижневик з 15-го квітня 1992 року, стаття Максима Кизькова п. з. „ЗСА до України: Росія приходить першою”).

Продовження буде.

норм часом корисніше, ніж нововведення. Англійський правопис тримається на відмові від нововведень, і попри це його засвоює світ.

Не слід забувати, що правописом 1929 року послуговується українська діаспора. Інститут же мовознавства, замість зближення правописів діаспори та України, ще більше їх віддалив. І це тоді, коли говорилось про тісну співпрацю з діаспорою, створювалася Міжнародна асоціація українців, ішлося про об'єднання в єдине річчє української культури. Це було на словах, а на ділі планувалося підкорення культури діаспори спотвореній комуністами культурі УС-СР. Цю характерну для комуністів розбіжність між словом та ділом якраз і розкрив правопис Русанівського. Він розкрив і те, що інститут мовознавства у своїй праці над правописом дотримувався вказівок антиукраїнської КПУ, якій ходило затягнути у свою орбіту українську діаспору і разом зберегти механізм лівгоциду України, якому слугувати і слугувати досі — правопис Кагановича-Постішева.

Чи можна було сподіватися іншого від інституту мовознавства?

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Раїса Галешко

Дві перлини через „Міст”

Такий дещо романтичний заголовок заохотилося дати після відвідання концерту ансамблю „Дзвони” з Івано-Франківська, що гастролює у ці дні в містах Канади. Два справжні, невідомі таланти представили перед глядачами: співак Богдан Сташків і гуморист Петро Бенюк.

Такі чисті кришталеві голоси, як у Богдана Сташківа, зустрічаються не часто навіть на нашій співчій Україні. Свого часу нас зачарували дзвінкими голосами Василь Зінкевич і Назарій Яремчук — обидва уродженці карпатського краю. І от вони, свіжий, кришталевий чистий голос Богдана Сташківа з того самого краю, де, як кажуть, кожна людина народжується з якимось талантом.

Богдан Сташків професійний співак. Закінчив вокальний факультет Інституту культури, з ансамблем „Верховина” об'їздив всю Європу. В 1989 році на Всесвітньому фольклорному фестивалі в Голландії співак буквально половив слухачів своїм співом. Стримані голландці стоючи, із схвальними вигукми вітали молодого українця. На цьому фестивалі він здобув диплом переможця.

Останні два роки Богдан Сташків виступає з музичним ансамблем „Дзвони”, який був лауреатом I і II пісенних фестивалів „Червона Рута”. Одночасно Богдан працює директором Івано-Франківського представництва Українсько-Канадського підприємства „Міст”.

На виступах заслуженого артиста України, актора Львівського Драматичного театру ім. М. Заньковецької Петра Бенюка публіка, як кажуть, так сміється, що аж за боки береться. У концерті „Дзвонів” він читав твори поета-гумориста з Івано-Франківщини Миколи Савчука. Україна завжди

3 листів з України

У нас, як Ви певне знаєте, дуже багато змін, в які дуже важко повірити після багаторічного гноблення. Не годе знати, чи зуміємо ми те все втримати, чого домоглися — бо всі хочуть керувати. „Старший брат” так тяжко переживає втрачену колонію, що де може, там оббрівує і пакостить, хоче стравити нас всіма способами — Церкві, східно і західно частини України. Вони привикли все життя обдурювати і користати і тепер не можуть собі подарувати того, що вони втрапили. Трудно нам сьогодні, бо немає нічого певного, дорожнеча, але думаю, що це все минеться і може якщо не ми, то хоч наші діти бу-

дуть жити не в ярмі, а як вільні люди, які не будуть хилити ні перед ким головою, будуть господарями у власному домі, в своїх думках і вчинках.

...У нас відбуваються неймовірні події, у які нам дуже важко повірити після стількох років подвійного життя — між людьми говорити, робити одне, а вдома жити своїм життям. Нетерпимість до минулого проривається з такою силою, що навіть ту чужу мову не годе байдувати тепер слухати.

Якщо оглянутися назад — скільки пережито і вис-траждано нашим народом,

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Барагура

ПЕРЕКЛАДИ ГЕТЕ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

II

У першому есеї проф. Жила накреслює криву розвитку українських перекладів лірики Гете, який був широковідомий в Україні вже на початку XIX століття, а його твори втішалися високою оцінкою, незважаючи на несприятливі політичні умови в царській Росії й на труднощі публікації періодичних видань українською мовою. Кращі умови були в Галичині й на Буковині, хоч існували труднощі в ділянці літературної мови. В першій половині XIX століття в галузі перекладів працювала низка поетів — Є. Гребінка, М. Костомаров, А. Метлинський, П. Гулак-Артемівський, М. Шашкевич. Поважний внесок у перекладну літературу дали — І. Франко, П. Куліш, С. Руданський, М. Старицький, П. Грабовський, Л. Українка, В. Самійленко та інші.

Іван Франко вважав, що переклади чужомовних писань дають змогу знайомитися з творами людського духу, причиняються до піднесення рівня культури, зближають народи до себе, стаючи, „золотим мостом” поміж ними. А втім перекладницька література в Україні мала своє коріння ще в княжих часах — Біблія, апокрифи, житія святих, літописи.

Перший переклад, а радше переспів балади Гете „Рибалка” („Der Fischer”) появився ще за життя Гете в 1827 році, а здійснив його П. Гулак-Артемівський. Другий переспів зробив о. Йосиф Левицький — „Вільшаний король” („Elfkönig”). Однак ці переклади відбігли від оригіналу, бо автори послужилися елементами українських народних творів, зокрема пісень, отже внесли в

оригінал чужий елемент. Згодом переклади вдосконалювалися, ставали більш мистецькими, бо не обмежувалися лиш жанром і тематикою, але наближалися до оригіналу стилем і тонкощами мистецьких засобів. Щойно І. Франко стилістично відступив від традиції переспіву попередників. Читач сприймає його переклади, як оригінал.

Ще кращий переклад „Вільшаного короля” дали — Дмитро Загудал та М. Терещенко, які дають справжнє відчуття оригіналу. „Прометея” Гете, за постановою якого скривався сам Гете, дуже вдало переклали — І. Франко та М. Терещенко.

На думку проф. Жили найбільш улюбленим українськими перекладачами твором Гете був саме „Вільшаний король”. Цей твір перекладав близько десятих українських поетів від 1838 року. Поміж ними найкраще вив'язався з свого, завдання М. Рильський, якому теж належить переклад шедевр Гете „Міньйон”, в якому спрагла душа поета шукає притулку в красі італійської природи. Окреме призначення М. Рильському висловив В. Жила за переклад „Римських елегій”, стверджуючи, що в закінченні перекладача перевершив Гете. „Венеціанські епіграми” знайшли доброго перекладача в особі Марка Зісманя. Почуття й міркування Гете в поезії „Сутинки згори спадають” майстерно переклав Є. Дроб'язко. В загальному українська перекладна література має біля двісті перекладів Гете, якого Шевченко назвав „великим поетом”. На думку В. Жили він таким залишиться назавжди в українській перекладницькій літературі.

Центральним есеєм, вісно довкола якої обертаються всі інші есеї проф. В. Жили, є його студія „Фавст” у перекладі Миколи Лукаша. Цей есеї є справді центральним, бо Лукаш є найкращим перекладачем цього вершинного твору німецького поета. У цьому есеї найбільш пластично

проявилася метода, якої вживає проф. Жила в ділянці дослідів перекладної літератури. Ця метода полягає в тому, що дослідник вибирає наймаркантишніші, найбільш типовий уривок із твору-оригіналу і порівнює його з перекладами різних авторів цього самого уривку — І. Франка, Д. Загудала, М. Улезка, а також англійських і російських (Борис Пастернак). При тому автор есею покликається на літературознавців, зокрема на М. Рильського, автора праці „Мистецтво перекладу”, на Лева Копелова „Фавст по-українськи”, Леоніда Рудницького, Юрія Бойка, О. Білецького, В. Дорошенка, Якима Яреми, Бой-Желенського, Стюарта Еткінса. Всі ці гетологи — це дослідники й знавці проблематики мистецького перекладу. Поставивши поруч уривка оригіналу його переклад різними авторами, В. Жила слово за словом, рядок за рядком, не пропускаючи „ніжє титли, ніжє ті коми” з муравиною терпеливістю та бджолиною працьовитістю порівнює детально не тільки мовостиль, але й здібність перекладача втілитися в автора оригіналу, в його внутрішнє „Я” та передати його мистецькі задуми та ідеї.

Свої спостереження та висновки В. Жила конфронтує з поглядами інших дослідників мистецтва перекладу, мовознавства, літературознавства, зокрема психології творчості. Застосувавши таку методу, В. Жила прийшов до висновку, що ні один перекладач Гете, зокрема „Фавста” не вив'язав так досконало зі свого завдання, як Лукаш, який у кількох випадках перевишив оригінал так мовними тонкощами, як і відчуттям внутрішнього світу героїв твору та биття живичка епохи. Український читач відчув велич творчості Гете щойно завдяки Лукашовому перекладові „Фавста” в 1955 році. Цього не змогли досягти ні Франко, ні Загудал, ні Улезко. Лукаш зумів увійти повністю в душу і серце твору Гете, пізнати суть твору й суму ідей, які лягли в основу цього твору.

Продовження буде.

Заходами Наукового Товариства ім. Шевченка 14-го березня в Нью-Йорку, в Домі НТШ, відбулась польсько-українська конференція на тему „Польсько-українські відносини”. Ця конференція відбулась у наслідок спільних зусиль поляків і українців. Тут варто назвати з польської сторони головного ініціатора у справі дружніх зустрічей та співпраці, вже нам відомого генерального консула Ежи Сурдицького, В'єслава Цюмана та редактора польської газети „Кур'єр” Романа Вавжонка, а з української — голову НТШ проф. Леоніда Рудницького, Володимира Старосольського й автора цих рядків. Слід відзначити, що серед молодшої генерації поляків, до якої треба зарахувати згаданого Ежи Сурдицького, що був і є активним членом „Солідарності”, В'єслава Цюмана, якому також близькі ці ідеї, і колишнього підпільного діяча „акіста” (Армія Крайова) Романа Вавжонка, зродився новий напрям щодо польсько-українських стосунків. Він полягає в тому, що наші непорозуміння, різницю в поглядах на спільні проблеми треба розв'язувати не силою, не ненавистю, але доброю і дружньою атмосферою, зустрічами і спільними розмовами можна дійти кращих результатів. Подобається нам чи ні, поляки є і залишаються нашими сусідами, а ми — їхніми, і треба шукати добросусідських відносин. Це не значить, що ще й сьогодні по одній і другій стороні не діють давні стереотипи, але треба вчитися їх уникати.

В цьому аспекті треба розглядати наші спільні зустрічі. Перша така зустріч відбулась у квітні 1991 року за ініціативою генерального консула Ежи Сурдицького у польському консулаті в Нью-Йорку. Свій виступ гостинний господар закінчив словами: „Хай живе самостійна Україна”, а під час конференції у Науковому Товаристві ім. Шевченка вітав нас усіх з незалежністю України. Це зга-

Дещо про польсько-українську конференцію

Зліва: Ежи Сурдицький, Мацей Козловський і Степан Козак.

дую принагідно, а тепер хоч дещо про саму конференцію.

Конференцію відкрив голова Наукового Товариства ім. Шевченка проф. Леонід Рудницький, який сердечно привітав усіх присутніх, а спеціально генерального консула Ежи Сурдицького, якому виповнилося 53 роки життя. Присутні в залі заспівали достойному гостеві „Многая літа”.

Вдумливе вступне слово Л. Рудницького надало зустрічі справді дружньої і широкій атмосфери. Після цього Л. Рудницький перешав далі до керування конференцією проф. Мирослава Лабунька, який в свою чергу привітав присутніх гостей-поляків, провідників осіб з українського політичного світу, М. Лебедя, д-ра М. Прокопа, працівника Постійної Місії України в ООН Юрія Шевченка з дружиною та інших.

Першим, згідно з програмою, виступив зі своїм словом генеральний консул Ежи Сурдицький, який говорив на тему: „Польща — Україна: шанса після тисячоліття”. Доповідач розглянув свою тему в історичній перспективі, вказуючи на конкретні польсько-українські стосунки, які кожно потребували переорієнтації — з огляду на потребу досягнути історичні факти такими, якими вони були.

Ці факти треба знати, але не для того, щоб на основі їх робити висновки з цілком пороху. Доповідач наголосив, що ми повинні дивитися в майбутнє, як нам спільно жити, бо знаємо, що наші минулі конфлікти не принесли ні для поляків, ні для українців нічого корисного. Ми повинні закріплювати наші добрі і ширі стосунки, бо вони визначають і наближають краще завтра. Ми це повинні робити тут, в ЗСА, як також у Польщі і в Україні.

Професор Степан Козак, голова катедри українистики на Варшавському університеті, говорив на тему: „Польсько-українські шляхи і проблеми сусідства”. Доповідач розгорнув широке історичне полотно польсько-українських відносин. Вказав на цикл польсько-українських катастроф, починаючи з козаччини. Назвав у цій категорії Андрушівський трактат між Варшавою і Москвою, який послужив до поділу України. Доповідач назвав також останні часи Другої світової війни, ОУН, УПА і в зв'язку з тим відомо акцію „Вісла”, у якій потерпіло багато невинних людей української національності. До цих питань сьогодні треба підходити не з метою пімсти, але з погляду науки, щоб дати належне, справедливе оцінку. Ці факти належить донести до свідомості обох народів. Треба радіти, що польська східна політика міняється і набирає більш правильних шляхів. Сьогодні знаходиться більше розуміння серед поляків в Польщі щодо української меншини і в загальному до України. Це саме завважається і в Україні. Доповідач на закінчення підкреслив, що від доброго сусідства поляків з українцями буде залежати їх доля у майбутньому.

Заступник амбасадора Польщі у Вашингтоні д-р Мацей Козловський, що є

автором надзвичайно цінної книжки під назвою „Між Сяном і Збручем” говорив на тему: „Польща — Україна: пов'язання у минулому як надії майбутнього”. Доповідач М. Козловський був добре опрацьований, глибоко змістом. Доповідач говорив у перспективі зовнішньо-політичній. Підкреслював політичний уклад сил в минулому і сучасному, які тепер є значно іншими. Наголошував на потребі спільної співпраці на зовнішньому відтинку Польщі й України. М. Козловський, як і Е. Сурдицький, підкреслював, що Польща першою визнала незалежність України, що очевидно свідчить про настанову сучасного польського уряду до України. Доповідач виявивши широкою освіченою людиною, добрим політиком, вдумливим аналітиком і науковцем. До речі, це вже вдруге д-р М. Козловський виступав на форумі НТШ, що він сам підкреслював на початку своєї доповіді. Виступ М. Козловського зробив велике позитивне враження на слухачів.

Над заслуханими доповідями відбулась широка й жвава дискусія. Два польські доповідачі виголосили свої доповіді на польській мові, С. Козак доповідав по-українськи, Л. Рудницький відрізняв по-англійськи, а ведучий М. Лабунька вживав двох мов, української і польської. В дискусії заторкнено питання впливу Дмовського на польське суспільство. Відзначено значення Пілсудського й інших. Присутні подавали різні пропозиції щодо створення комітетів і комісій для спільної праці. Також була мова про те, щоб навізати співпрацю українців з поляками тут, в Нью-Йорку, і загалом у ЗСА.

Керуючий конференцією Мирослав Лабунька на закінчення висловив, крім подяки, і кілька думок від себе, підкреслюючи, що упадок комунізму на Україні треба завдячувати польській „Солідарності”, а не Горбачову, як також сказав, що українці повинні багато вчитися у поляків і скористатися з їх досвіду. В цілому конференція пройшла успішно і варто в тому напрямі далі працювати. Подібна конференція є вже запланована на осінь цього року у Філадельфії. Ведучий М. Лабунька подякував доповідачам за їх доповіді, учасникам — за участь, і запросив на спільну перекуску. Після цього ще при перекусці і каві велись довго розмови на порушені в доповідях теми.

Микола Галів

Головний Уряд УНС...

(Закінчення зі стор. 1)

в'язків: В. Дідюк, Р. Гадзевич, — головний редактор „Українського Тижневика”, З. Снлик, — головний редактор „Свободи”, Тарас Шмагала, А. Дидик-Петренко.

Комісія канадських справ: У. Дячук, І. Геврик, В. Дідюк, Т. Мороз, П. Дорожінський.

Комісія фінансова: О. Благітка, І. Геврик, Василь Пастушок, С. Гавриш, Т. Шмагала, Євген Іванців, Володимир Квас, В. Ліщинський, В. Лучків, Г. Пашен.

Комісія спортивна: Г. Олек-Скатт, Г. Пашен, М. Душник, Т. Мороз, Андрій Джула, А. Худолій.

Комісія резолюційна: З. Снлик, В. Дідюк, Андрій Кейбіда, П. Дорожінський.

Комісія Союзів: В. Пастушок, Е. Іванців, О. Худолій, А. Дидик-Петренко, В. Квас, В. Корчинський, С. Гавриш, О. Благітка, Р. Гадзевич, Г. Пашен.

Комісія братської допомоги: Г. Пашен, А. Кейбіда, В. Квас, В. Сохан, В. Дідюк, Т. Мороз, В. Лучків, С. Гавриш.

Комісія статуту: У. Дячук, д-р Нестор Олесницький, В. Сохан, О. Благітка, Г. Пашен, І. Геврик, Е. Іванців, Р. Гадзевич, д-р Іван Флис, д-р Петро Саварин, д-р Андрій Филипович, д-р А. Чопек, Т. Шмагала, д-р Ігор Раковський.

Комісія 100-річчя Україн-

Футбольна...

(Закінчення зі стор. 1)

відбуде другі змагання в Сальвадорі з національного репрезентативної тієї країни.

Коли пишемо ці рядки, ще не маємо докладних даних про склад збірної України, але як запевнили головні тренери футбольної Федерації України, збірна приїде до ЗСА в найкращому складі. Крім чоловічих футболістів з клубів вищої ліги України, до складу будуть включені і деякі змагання, що виступають на контрактах, в країнах Європи. Футбольна репрезентатива ЗСА, що автоматично, як господар, заклафікувалася до чергового світового чемпіонату, останньо здобуває гарні осяги на міжнародній арені і буде в цій зустрічі для нової збірної України серйозним конкурентом. Ці два змагання по цьому боці океану за контрактувала футбольна Асоціація ЗСА, організаційний Комітет якої нав'язав тісну співпрацю з Проводом УСЦАК. Це вперше в історії вище, теж заслуговує на увагу.

В організаційному Комітеті від УСЦАК до переведення тієї зустрічі, працюють: ланковий футболу — Євген Чижовий (діючий директор), на інших постах голова УСЦАК — Мирон Стебельський і пресовий — Омелян Твардовський.

Вже розпочалася передпродаж білетів вступу, число яких буде обмежене, тільки 20,000 осіб вміщує цей стадіон. Зацікавлення цими змаганнями, між американцями, надзвичайно велике і, як виглядає, квитки вступу будуть розпродані в скорому часі. Крім кількох американських організацій та окремих агентств, до перепродажі квитків заангажована українська крамниця „Дніпро” 698 Сенфорд Евеню, Ньюарк, Н. Дж. 07106, тел. 202-373-8783 (між год. 10:30 — 4:30 по полудні).

З огляду на вище сказане, радимо українським симпатикам футболу, набувати квитки якнайскорше.

Ваша Галя

Проповідь Блаженнішого...

(Закінчення зі стор. 1)

Та перед нами є Синод Єпископів. Тільки Владики у своєму апостольському служінні беруть участь у сесії Синоду. Та всі ви, дорогі у Христі, є конечні для успіху Синоду. Ваші молитви, ваші пости і жертви допоможуть освятити цей двотижневий період наших нарад. Ваші щирі молитви до Богородиці на травневих молебнях допоможуть, визволити нас, Владик, від людських немочей, щоб ми мудро і свято вирішували питання, які матимуть колосальний вплив на це і на майбутні покоління. Моліться за нас!

А вас, дорогі мої Брати Владики, закликаю до самопосвяти. І нехай цей храм св. Юра, в якому відбуватимуться сесії Синоду, де намагалися злікувати нашу Церкву в 1946 році, стане промовистою пригадкою для нас, що наша Церква Страждання вимагає ісповідницької відваги і мученицької покорності. І нехай моці Слуги Божого Митрополита Андрея, які спочивають під нами в кригті цього Собору, десь повернуться тілліні останки Світлого Пам'яті Патріарха Йосифа Сліпого, пригадають нам, що це святе місце, яке очікує і вимагає також і від нас святості. Словами херувимської пісні, стоячи перед престолом Трисидного Бога, мовимо: „всёякоє нині житейское отложим попечение”. І нехай Любов Божа буде для нас єдиним засобом до злагодження конфліктів. Нехай проводить нами Мудрість Божу, а не людські міркування. Зі смиренністю, вповні свідомі своєї незвичайної відповідальності перед Богом, перед нашим многостраждальним народом і перед ненародженими ще поколіннями, ми розпочинаємо Перший у Воскресіллі Україні Синод Помісної Української Греко-Католицької Церкви.

Хай Господь Трисидний нам допомагає, Амінь.

Христос Воскрес!

Неділя, 17-го травня 1992 р.Б.

Замість квітів на свіжу могилу дорогої нам всім

св. п. Анни Лопатинської

зложили на потреби

ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в ГАНТЕРІ

слідуючі особи:

д-ри Омелян та Тетяна Антоновичі	\$100.00
д-р Ігор та Марта Воевідки	100.00
Христина Воевідка	100.00
Микола та Марія Гіринякі	100.00
д-р Ярослав та Софія Романковські	100.00
Роман та Мотря Слоневські	100.00
Ольга Смаль	100.00
Зенон Терлецький	25.00

На численні запити рідних, приятелів та знайомих

бл. п.

СТЕПАНА ЧУМИ

подаємо до відома та просимо замість квітів на свіжу могилу Покійного

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ НА: допомогти організації Харітас у Львові

CARITAS

на conto ч. 17207-00 в кредитівці „Самопоміч” в Нью-Йорку або Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля

CHILDREN OF CHORNOBYL RELIEF FUND

на conto ч. 17167 в кредитівці „Самопоміч” в Нью-Йорку.

В глибокому смутку повідомляю приятелів і знайомих, що з волі Всевисьшого 3-го травня 1992 р. о год. 6-й веч. на 85-му році життя відійшов у вічність моя ДРУЖИНА

бл. п.

ЮСТИНА ПЕРХАЧ

з дому ПИЛИПІВ

дочка Павла і Гелени, нар. в селі Лісники, повіт Бережани

Залишила в тяжкому горю:

мужа — МИКОЛУ

і українську громаду

та багато добрих приятелів

Українське Лікарське Товариство Північної Америки Відділ Метрополії Нью-Йорк і Нью-Джерсі

ділитися сумною вісткою з членством та українським громадянством, що в суботу, 16-го травня 1992 р. відійшов у вічність

бл. п. д-р мед.

МИРОСЛАВ БИХ

колишній головний уролог шпиталю St. Mary's у Пассейку. Н. Дж., довголітній член УЛТГА, меценат громадських установ.

Родині покійного висловлюємо глибоке співчуття.

Управа Відділу

Приятелі Руху Північного Нью Джерзі запрошують громадянство Ньюарку й околиці на

ДОПОВІДЬ МИХАЙЛА ГОРИНЯ

визначного громадського діяча, кол. політичного в'язня, спів-голови Народного Руху України, депутата Верховної Ради.

Тема доповіді:

„ЗАКРІПЛЕННЯ ДЕРЖАВНОСТІ УКРАЇНИ”

Зустріч відбудеться

в гімнастичній залі української школи св. Івана Хрестителя при Сенфорд авеню в Ньюарку, Н. Дж. в п'ятницю, 22-го травня 1992 р. о год. 7:30 веч.

З НАГОДИ 25-ТИ ЛІТТЯ СТИПЕНДИЙНОЇ АКЦІЇ СУА

Окружна Управа Союзу Українок Америки в Нью Джерзі

має шану запросити вас з родинами на

„ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ”

Полуденок присвячений СПОНСОРАМ-ОПІКУНАМ стипендіатів СУА

Дата: неділя, 7-го червня 1992 р., год. 2-га по пол.

Holiday Inn, East Route 22, Bridgewater, N.J.

Даток за полуденок: 20.00 дол. від особи

Чеки просимо виставляти на:

UNWLA INC. N.J. Regional Council

Зголошення просимо прислати до 1-го червня 1992 р. на руки:

Mrs. T. Turiansky, 358 Meisel Ave., Springfield, N.J. 07081

Тел. (201) 376-2725

ТРАВЕНЬ-МІСЯЦЬ СКВУ

ЧИ ВИ ВЖЕ СВІЙ ДАТОК

ЗЛОЖИЛИ НА ПОТРЕБИ

СКВУ?

ТРАВЕНЬ - МІСЯЦЬ СКВУ ДОПОМАГАЮЧИ СКВУ - ДОПОМАГАЄМО УКРАЇНІ

1992 YEAR FOR THE DEVELOPMENT OF UKRAINE May - month of the World Congress of Free Ukrainians

1992 - L'ANNÉE POUR LE DÉVELOPPEMENT DE L'UKRAINE Mai - le mois du Congrès mondial des ukrainiens libres

WORLD CONGRESS OF FREE UKRAINIANS 2118 A Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1M8

До речі, було це не перший раз. Українська громада в Баффало, як, зрештою, й інші громади, завжди ставилася і далі ставиться з особливо великою пошаною до особи Блаженнішого патріарха Йосифа Сліпого.

Почавши від 1963 року, коли Блаженніший після звільнення з більшовицької каторги прибув до Риму, українська громада в Баффало — спочатку доривочно, а після заснування Відділу Українського Патріархального Товариства (УПТ), вже щороку відзначала день народження Патріарха, а коли він помер, то ще й роковини його смерті. Про постійне влаштування імпрез на честь Патріарха дбало вже УПТ, засноване в 1970 році.

Не можна не згадати, однак, величавої імпрези, яка відбулася в лютому 1962 року з нагоди 70-ліття з дня народження Блаженнішого, який перебував тоді ще на засланнях. Імпрезу цю влаштував Баффальський деканат УПТ при співучасті УККА в Баффало.

З ініціативи Відділу УККА влаштовано величаву імпрезу на честь Блаженнішого (у формі бенкету) в лютому 1967 року — з нагоди 75-ліття з дня його народження. Присутнім на бенкеті був тоді Владика Йосиф Шмондюк.

Найбільш урочистими були дні 7-го і 8-го червня 1973 року, коли Блаженніший Йосиф відвідав Баффальську громаду під час своєї — можна сказати — подорожі по світі. У влаштуванні з нагоди 90-ліття з дня народження Блаженнішого Патріарха, а далі — жалібно зібрання мирян у вересні 1984 року з приводу його смерті.

До особливих виявів пошани для Блаженнішого Патріарха належить зачислити і щорічний концерт, який відбувся в неділю, 12-го квітня.

Концерт влаштовано з нагоди 100-ліття від дня народження Блаженнішого Патріарха, який відбувся в неділю, 12-го квітня.

До особливих виявів пошани для Блаженнішого Патріарха належить зачислити і щорічний концерт, який відбувся в неділю, 12-го квітня.

До особливих виявів пошани для Блаженнішого Патріарха належить зачислити і щорічний концерт, який відбувся в неділю, 12-го квітня.

Українська громада в Баффало вшанувала Патріарха Йосифа

народження Блаженнішого Патріарха. Приготуванням концерту зайнявся Громадський Комітет, що діяв під патронатом Баффальського деканату УПТ. Створено його з ініціативи місцевого Відділу Українського Патріархального Товариства, і голова Товариства Оксана Бережницька очолила цей Комітет.

Програма концерту складалася з двох частин. Свято відкрив о. декан Дмитро Лапуга — парох церкви св. Івана Хрестителя. У своєму виступі о. декан сказав багато правди. Не скривав він і труднощів, на які на чолі Блаженніший Патріарх у своїх змаганнях за створення Патріархату УКЦ. Ці труднощі робилися не тільки чужими, але — на жаль — і своїми людьми. Концерт почався виступом жіночого хору „Мрія“, який існує при ОЖОЧСУ в Баффало під керівництвом диригентки Наталії Бабицької. У цьому першому своєму виступі хор проспівав три пісні.

Доповідь українською мовою виголосив о. Мар'ян Процик — парох церкви св. Миколая. Промовець — студент Українського Католицького Університету в Римі, вихованець Блаженнішого Патріарха. Патріарх був також і його святиелем. Тож у слові прелегента було сказано про Патріарха багато нового, зачерпнутого із власних спостережень, спогадів.

Виконавцями дальших точок першої частини програми були брати Мирон і Юрій Депутати. Софія Балабан і тріо Євгенія Лапко та Леся й Ірина Конити. Брати Мирон і Юрій проспівали при аккомпаніменті гітари дві пісні. Софія продеклямувала монтаж віршів про Патріарха, а тріо бандуристів відіграли на бандурах (співаючи при тому) дві пісні. Все це молоді сили, які своїми виступами залишили у присутніх на залі гостей миле враження. Важко мені давати коментарі в оцінці їхніх виступів. Всі вони заслужили на признание. Згадаю, од-

нак, ще раз Софію Балабан. Це акторка Тернопільського театру, яка не так давно прибула з України. Несподіванкою для публіки була почута від декламаторки вістка, що вона землячка Патріарха Йосифа, уродженка села Заздрість, і що багато знала ще в Україні про свого Великого Земляка.

Виконавці мистецьких точок другої частини програми концерту — за одним винятком — повторювалися. Цим винятком була збірна декламативна діатча Уляни Мороз. Мар'яни Якубовської і Марії Подєбрий. Остання — це підкріплення з України наших мистецьких сил.

Виконавці збірної декламативної — це вже маленький колектив, а праця з колективом, як також праця самого колективу, — досить складна. Тому і слід належно оцінити труд особи, яка підготувала збірну декламативну (була це Оксана Бережницька) і труд самих виконавців. А збірна декламативна, про яку мова, пройшла ефективно.

Другу частину програми розпочали брати Депутати. Враження у слухачів від їхнього другого виступу — я сказав би — прибрало на силі. До цього, без сумніву, причинилася бравурна пісня про Тютюнника.

Успішним був концерт і з його поглядом, що участь у ньому взяла чимала — на теперішній чисельний стан громади — кількість мирян (250 осіб, а може й більше). Були гості української православної громади.

Після концерту була перерва для виконавців програми і для гостей, яку приготували жінки з Українського Патріархального Товариства.

І ще один важливий факт: концерт відбувся у новозбудованій залі парафії св. Івана Хрестителя. Зала простора і акустична. Цим — під кожним оглядом вдалим концертом — зала розпочала свою службу для громади.

Іванчук і д-р Анну Самоді, які представляли окремих модельєрок і пояснювали кожну креатію. В першій частині показано переважно близькі зі сфідничками, штанами, шортами. Модельєрки демонстрували свої створіння при музичному аккомпаніменті Нілі Стецьків.

В перерві, коли модельєркам треба було передігнутись, новостворений музичний ансамбль нашого Відділу, який зорганізувала

Чорній, Ляля Тарапацька, Слава Гунчак, Марія Чорна, Тамара Дутко, Жень Семенов, Зіна Ференц, Оксана Мельничук, Іванка Костишин, Марія Королішин, Анастасія Микичак, Христина Пастернак, Мирослава Бойска, Галина Нестерович, Гіра Салій. Можна справді подивляти, скільки праці було вложено у виготовлення цих прекрасних експонатів.

Голова 56-го Відділу М. Наваринська подякувала Ірині Радзкевич за її вклад

Михайло Лоза

єдиний”. У виконанні цієї пісні до хору приєдналася публіка, і всі разом понесли до Господа прохання про дарування всіх його ласк і щедрот українському народові, Україні.

Треба підкреслити, що і на цьому концерті хор „Мрія” звучав без заклику, а може, і краще, ніж будь-коли. До того ще слід додати, що, як група, творив він кольорову картину. Кольоритності додавав одяг. У першому виступі хористки були одягнені по-народному, у другому — в стилізовані сукні.

Оформленням сцени займався мистець Мар'ян Борачок. Багатою декорація не була. Її зміст творили: образ Матері Божої і портрет Блаженнішого. До речі, обидва твори — це праця мистця Мар'яна Борачка. Декорацію можна назвати символічною. Це немов навішання до слів у „Завіщанні” Блаженнішого Патріарха Йосифа: „Сидячи на сходах на дорозі в далечині... молитву мовлю до нашої Небесної Заступниці, Богородиці - Приснодіви: Прийми під свій Могутній Покров нашу Українську Церкву і наш Український Нарід”.

І ще один важливий факт: концерт відбувся у новозбудованій залі парафії св. Івана Хрестителя. Зала простора і акустична. Цим — під кожним оглядом вдалим концертом — зала розпочала свою службу для громади.

Іванчук і д-р Анну Самоді, які представляли окремих модельєрок і пояснювали кожну креатію. В першій частині показано переважно близькі зі сфідничками, штанами, шортами. Модельєрки демонстрували свої створіння при музичному аккомпаніменті Нілі Стецьків.

В перерві, коли модельєркам треба було передігнутись, новостворений музичний ансамбль нашого Відділу, який зорганізувала

Чорній, Ляля Тарапацька, Слава Гунчак, Марія Чорна, Тамара Дутко, Жень Семенов, Зіна Ференц, Оксана Мельничук, Іванка Костишин, Марія Королішин, Анастасія Микичак, Христина Пастернак, Мирослава Бойска, Галина Нестерович, Гіра Салій. Можна справді подивляти, скільки праці було вложено у виготовлення цих прекрасних експонатів.

Голова 56-го Відділу М. Наваринська подякувала Ірині Радзкевич за її вклад

22-го березня 56-ий Відділ США в Норт Порт влаштував цікаву і вдалу імпрезу: показ мережива і вишивок в модерному одязі з колекції і виготовлення Ірині Радзкевич у Яхт Клубі в Норт Порт на Флориді. Був коктейль і смачний полу-демок, приготований членами нашого Відділу. Голова Марія Наваринська почала програму, підкресливши вклад жінок у збереження нашого мистецтва та представила голову комітету Лену Іваніцьку, яка привітала гостей і познайомила дві дикторки: заступницю голови 56 Відділу Надю

Під час показу мережива і вишивок в модерному одязі у 56-му Відділі США в Норт Порті.

Іванчук і д-р Анну Самоді, які представляли окремих модельєрок і пояснювали кожну креатію. В першій частині показано переважно близькі зі сфідничками, штанами, шортами. Модельєрки демонстрували свої створіння при музичному аккомпаніменті Нілі Стецьків.

В перерві, коли модельєркам треба було передігнутись, новостворений музичний ансамбль нашого Відділу, який зорганізувала

Чорній, Ляля Тарапацька, Слава Гунчак, Марія Чорна, Тамара Дутко, Жень Семенов, Зіна Ференц, Оксана Мельничук, Іванка Костишин, Марія Королішин, Анастасія Микичак, Христина Пастернак, Мирослава Бойска, Галина Нестерович, Гіра Салій. Можна справді подивляти, скільки праці було вложено у виготовлення цих прекрасних експонатів.

Голова 56-го Відділу М. Наваринська подякувала Ірині Радзкевич за її вклад

Літній сезон 1991 року давно скінчився, але праця продовжується. Матеріали, знайдені під час розкопок, є в обробці. Цим займаються дослідники і в лабораторії Фондації в Кам'янці-Подільському, і на Заході.

Уряд міста підтримує намагаючись Фондації. Це є зрозуміння величчя своєї історії, і визнання важливості цієї справи, що її роблять науковці з діаспори.

Цього літа експедиція продовжить свої дослідження вже в незалежній Україні. 29-го червня — 2-го серпня будуть поновлені археологічні розкопки в монастирі Домініканів і на фортифікаційних спорудах, архітектурно-урбаністичні дослідження в Старому місті.

В планах Фондації на літо 1992 року є також участь в розкопках в Тероболі (Тернопільська область). Попередні розвідки виявили тут залишки укріпленого міста з часів Галицько-Волинського князівства. Цього літа під керівництвом Володимира Чорновуса (Інститут суспільних наук, Львів) будуть розкопки поселень з обох боків річки Стрия. Одним з центральних теоретичних питань наших робіт є розвиток українського міста. Матеріалі з Тероболі планують порівняти зі знахідками в Кам'янці - Подільського.

Результати такого аналізу будуть використані для з'ясування і розгладження загальної схеми розвитку міста за типовим українським планом.

Фондація дякує тим доб-

Мода і традиція

Зоя Филипович, а веде і аккомпаніє Іраїда Черняк, відспівав три пісні. Тимчасовий склад ансамблю: Люся Гринишак, Марія Стефанішин, Оля Пастернак, Ніля Стецьків, Марія Чорній, Слава Гунчак і Зоя Филипович.

Після виступу складено подяку і піднесено квіти Іраїді Черняк.

В другій частині показано суконки і костюми. Модельювали: Леся Петрик, Діана Петрик, Рома Стецьків-Лонг, Оріся Білас, Марія

Під час показу мережива і вишивок в модерному одязі у 56-му Відділі США в Норт Порті.

Іванчук і д-р Анну Самоді, які представляли окремих модельєрок і пояснювали кожну креатію. В першій частині показано переважно близькі зі сфідничками, штанами, шортами. Модельєрки демонстрували свої створіння при музичному аккомпаніменті Нілі Стецьків.

В перерві, коли модельєркам треба було передігнутись, новостворений музичний ансамбль нашого Відділу, який зорганізувала

Чорній, Ляля Тарапацька, Слава Гунчак, Марія Чорна, Тамара Дутко, Жень Семенов, Зіна Ференц, Оксана Мельничук, Іванка Костишин, Марія Королішин, Анастасія Микичак, Христина Пастернак, Мирослава Бойска, Галина Нестерович, Гіра Салій. Можна справді подивляти, скільки праці було вложено у виготовлення цих прекрасних експонатів.

Голова 56-го Відділу М. Наваринська подякувала Ірині Радзкевич за її вклад

Літній сезон 1991 року давно скінчився, але праця продовжується. Матеріали, знайдені під час розкопок, є в обробці. Цим займаються дослідники і в лабораторії Фондації в Кам'янці-Подільському, і на Заході.

Уряд міста підтримує намагаючись Фондації. Це є зрозуміння величчя своєї історії, і визнання важливості цієї справи, що її роблять науковці з діаспори.

Цього літа експедиція продовжить свої дослідження вже в незалежній Україні. 29-го червня — 2-го серпня будуть поновлені археологічні розкопки в монастирі Домініканів і на фортифікаційних спорудах, архітектурно-урбаністичні дослідження в Старому місті.

В планах Фондації на літо 1992 року є також участь в розкопках в Тероболі (Тернопільська область). Попередні розвідки виявили тут залишки укріпленого міста з часів Галицько-Волинського князівства. Цього літа під керівництвом Володимира Чорновуса (Інститут суспільних наук, Львів) будуть розкопки поселень з обох боків річки Стрия. Одним з центральних теоретичних питань наших робіт є розвиток українського міста. Матеріалі з Тероболі планують порівняти зі знахідками в Кам'янці - Подільського.

Результати такого аналізу будуть використані для з'ясування і розгладження загальної схеми розвитку міста за типовим українським планом.

Фондація дякує тим доб-

в збереження українського мистецтва, за труд при влаштуванні показу, і вручила їй китицю червоних троянд. Подякувала теж всім, хто сприяв в організуванні цієї імпрези, Ірині Петрик — за декорацію столів, чоловікам союзників — за моральну і технічну допомогу, панові Тарапацькому, — за те, що по-геройськи підтримував кожну модельєрку, що сходила зі сцени на трохи нижче показу доріжку, і всім присутнім (між якими були панове, які захоплено приглядалися українському мистецтву (читай: модельєркам)).

Під час показу мережива і вишивок в модерному одязі у 56-му Відділі США в Норт Порті.

Іванчук і д-р Анну Самоді, які представляли окремих модельєрок і пояснювали кожну креатію. В першій частині показано переважно близькі зі сфідничками, штанами, шортами. Модельєрки демонстрували свої створіння при музичному аккомпаніменті Нілі Стецьків.

В перерві, коли модельєркам треба було передігнутись, новостворений музичний ансамбль нашого Відділу, який зорганізувала

Чорній, Ляля Тарапацька, Слава Гунчак, Марія Чорна, Тамара Дутко, Жень Семенов, Зіна Ференц, Оксана Мельничук, Іванка Костишин, Марія Королішин, Анастасія Микичак, Христина Пастернак, Мирослава Бойска, Галина Нестерович, Гіра Салій. Можна справді подивляти, скільки праці було вложено у виготовлення цих прекрасних експонатів.

Голова 56-го Відділу М. Наваринська подякувала Ірині Радзкевич за її вклад

Літній сезон 1991 року давно скінчився, але праця продовжується. Матеріали, знайдені під час розкопок, є в обробці. Цим займаються дослідники і в лабораторії Фондації в Кам'янці-Подільському, і на Заході.

Уряд міста підтримує намагаючись Фондації. Це є зрозуміння величчя своєї історії, і визнання важливості цієї справи, що її роблять науковці з діаспори.

Цього літа експедиція продовжить свої дослідження вже в незалежній Україні. 29-го червня — 2-го серпня будуть поновлені археологічні розкопки в монастирі Домініканів і на фортифікаційних спорудах, архітектурно-урбаністичні дослідження в Старому місті.

В планах Фондації на літо 1992 року є також участь в розкопках в Тероболі (Тернопільська область). Попередні розвідки виявили тут залишки укріпленого міста з часів Галицько-Волинського князівства. Цього літа під керівництвом Володимира Чорновуса (Інститут суспільних наук, Львів) будуть розкопки поселень з обох боків річки Стрия. Одним з центральних теоретичних питань наших робіт є розвиток українського міста. Матеріалі з Тероболі планують порівняти зі знахідками в Кам'янці - Подільського.

Результати такого аналізу будуть використані для з'ясування і розгладження загальної схеми розвитку міста за типовим українським планом.

Фондація дякує тим доб-

УКРАЇНСЬКА
СВІТЛИЧКА
ДОПОМАГА БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ
ДИТИНУ!

ХАРЧОВА ДОПОМОГА ДЛЯ РОДИНИ В УКРАЇНІ:

1 шинка	3 Lb
2 м'ясо канкапо	7.5 Lb
3 парівки зі свинини	1 Lb
4 волонина	
консервована	2.25 Lb
5 ковбаса вуджена	3 Lb
6 сардини	3 Lb
7 бульйон курячий	4.5 Lb
8 гірчиця	1 Lb 08 Oz

Подана чиста вага продуктів (нетто)

Вага — 32 фунти

Ціна з продуктами та доставленням — \$89.00

Oksana Int'l Trade, Inc.
Tel.: (908) 925-0717
1111 E. Elizabeth Ave., Linden, NJ 07036

ШКІРНІ НЕДУГИ РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ

ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South
New York, N.Y. 10009
(bet. 8th & 7th Ave.)

Медикація приймається
Пациєнти приймаються тільки за домовленістю

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

MARK COMPANY

26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

СВЕТРИ, ВОЯНИ: ХУСТИКИ, вишивані жіночі блузочки, виш. обрусси, подушки, і т. п., кераміка, різьба в Арці — ДЕШЕВО.

ПРАЦЯ

Пошукуємо ЖІНКУ

до легкої домашньої праці та до опіки немовлятка. Прошу тел. на число:

(203) 567-0490
між 6-8-ою веч.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИЙ

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуґа ШІРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тіл. Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних граніт. ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Духа в Гемптон-Бургу, та інших.

ВІДОМІ СОЛІДНА ФІРМА

Cypress Hills Monuments

Власник — українець ВОЛОДИМИР БІЛАНСЬКИЙ

ОКСАНА ЛОБАЧЕВСКА К. М. КАРДОВИЧ
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 до 5 по пол. в неділю від 10-4 по пол.

На багатий і для вигоди клієнтів радо заведемо до Вашого дому з проектами й порадами.

ГАМАЛІЯ
Подорожова Канцелярія
Mailing Address: 43 St. Mark's Place, Suite 6E, New York, New York 10003

ПОДОРОЖ ПРЯМО НА УКРАЇНУ
З НАГОДИ ПЕРШОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

ЛЕТ З НЬО ЙОРКУ 7ГО, 14ГО АБО 21ГО СЕРПНЯ
ІЗ ПОВОРІТНИМ ЛЕТОМ З КИЄВА 1ГО АБО 4ГО ВЕРЕСНЯ

VIA AIR UKRAINE
\$699.00

ROUND TRIP/TAXES INCLUDED
Просимо зареєструватись до 14го червня

За мінімальний кошт для наших відвідаючих забезпечено оформлення віз, резервацію готелів/пріат потреб/і також перевезення з автобусом в Києві на залізницю та забезпечення квитків для проїзду у спеціальному вагоні до Вашого бажаного міста в Україні

З задоволенням забезпечимо послуги для подорожників в Україні в будь-який бажаний для Вас час

ВАРТІСТЬ КВИТКІВ/ROUND TRIP/TAXES INCLUDED
від \$729.00
(теж, забезпечено лет іншими авіакомпаніями)

Для РЕЗЕРВАЦІ ТА ІНФОРМАЦІЇ ПРОСИМО ДЗВОНИТИ
ТЕЛЕФОН: 212 473 0839

Сліди наших предків: археологічні дослідження в Україні

Понад 70 років союська імперія намагалася відібрати пам'ять в українського народу, стерти всі свідчення нашого славного минулого, виховати покоління, не свідомі своєї історії, своєї ваги. Цілі історичні періоди були заборонені для наукових досліджень істориків і архіологів в Україні, а натовість з'являлись такі перлини наукової думки", як „Боротьба українського народу за возз'єднання з Росією" (А. Козаченко, Москва, 1954). Чужі люди, що займалися проблемами, пов'язаними з нашим минулим, пересічно живили фактичний матеріал відповідно до своїх політичних цілей. Пам'ятники минулого, що самою своєю наявністю свідчили проти офіційної, спотвореної версії і